

Ordre du jour

- 4902 - Projet de loi portant approbation du Deuxième Protocole relatif à la Convention de La Haye de 1954 pour la protection des biens culturels en cas de conflit armé, signé à La Haye, le 26 mars 1999

(Rapport de la Commission de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de la Culture - Discussion générale - Vote et dispense du second vote constitutionnel)

- 5178 - Projet de loi sur les réseaux et les services de communications électroniques

5179 - Projet de loi portant organisation de la gestion des ondes radioélectriques

5180 - Projet de loi portant:

- 1) organisation de l'Institut Luxembourgeois de Régulation;
- 2) modification de la loi modifiée du 22 juin 1963 fixant le régime des traitements des fonctionnaires de l'État

et

5181 - Projet de loi

- relatif aux dispositions spécifiques de protection de la personne à l'égard du traitement des données à caractère personnel dans le secteur des communications électroniques et

- portant modification des articles 88-2 et 88-4 du Code d'instruction criminelle

(Rapports de la Commission de la Fonction publique et de la Réforme administrative, des Media et des Communications - Discussion générale - Votes et dispenses du second vote constitutionnel - Motion)

- Ordre du jour

Au banc du Gouvernement se trouvent: M. Jean-Louis Schiltz, Ministre; Mme Octavie Modert, Secrétaire d'État.

(Début de la séance publique à 14.32 heures)

■ **M. le Président.**- D'Sitzung ass op.

Huet d'Regierung eis eng Kommunikatioun ze maachen?

(Négation)

Wann dat net de Fall ass, da komme mer direkt zum éischte Punkt vun eisem Ordre du jour vun haut. Dat ass de Projet de loi 4902 iwwert de Schutz vun de Kulturgidder. D'Riedezäit ass bei dësem Projet no dem Basismodell festgeloecht. Bis elo sinn ageschriwwen als Riedner: d'Madame Brasseur an den Här Fayot. D'Wuert huet da fir d'éischt de Rapporteur vun dem Projet de loi, déi honorabel Madame Nelly Stein. Madame Stein, Dir hutt d'Wuert.

1. 4902 - Projet de loi portant approbation du Deuxième Protocole relatif à la Convention de La Haye de 1954 pour la protection des biens culturels en cas de conflit armé, signé à La Haye, le 26 mars 1999

Rapport de la Commission de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de la Culture

■ **Mme Nelly Stein (CSV), rapportrice.**- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, den 18. Januar 2002 ass de Projet de loi 4902 iwwert d'Protektioun vu Kulturgidder am Krichsfall vun der deemoleger Ausseministesche Lydie Polfer an der Chamber abruecht ginn. De Statsrot hat säin Avis schonn den 21. Dezember 2001 ofginn. An de Réunioun vum der Kommissioun vum Enseignement supérieur a vun der Kultur, vum 21. Juni 2002, respektiv vum 28. Oktober 2004, gouf de Rapporteur genannt an den Text vum Projet wéi och den Avis vum Statsrot sinn ënnert d'Lupp geholl ginn. De schrëftleche Rapport gouf an der Sitzung vum 14. Abrëll 2005 ugehall.

Fir de Fong vum Projet muss ech elo leider e bëssen aushuelen, zum Projet selwer ass jo net esou vill ze soen. Am Joer 1935...

(Interruption)

Jo, Här President!

...war nach keen op der Welt heibannen, do hu sech déi amerikanesch Staaten dozou duerchgeronge fir de sou genannten „Roerich-Pakt“ zu Washington ze ënnerschreiwen, benannt no engem amerikanesche Professor. Et war dëst een Text, deen u sech de Wee opgezeechent huet, fir eng méi genau Konventioun zum Schutz vu Kulturgidder am Krichsfall auszeschaffen.

Duerch den Zweete Weltkrich allerdéngs goufen d'Aarbechten noutgedrongen op Äis geluecht. An op Initiativ vun Holland ass dunn 1948 erëm Bewegung an d'Viraarbechten zu dëser Konventioun komm. 1951 huet sech eng spezialiséiert Kommissioun vun der UNESCO mat dëser Fro beschäftegt. An op enger Regierungskonferenz zu Den Haag, déi vum 21. Abrëll bis de 14. Mee 1954 ofgehal gouf, konnt een definitiven Text fir d'Konventioun redigéiert a vun de 56 Staaten ugehall ginn.

Dësen Text war u sech den éischten Text mat enger universeller Vokatioun, déi sech exklusiv op d'Protektioun vu Kulturgidder konzentréiert huet. D'Gidder, déi haut ënnert dës Konventioun falen, sinn ënner anerem: Konschtwierker, Bicher, Architekturdenkmäler, archeologesch Siten, wëssenschaftlech Kollektiounen, Geschichts- oder Konschtdenkmäler, egal vu wou se hierkommen an och wien se gehéieren.

Här President, haut hu sech iwwer honnert Staaten derzou verflücht fir speziell preventiv Moosnamen op dësem Gebitt ze huelen, déi sech net nëmmen op Krichszäiten, mä och op Fridenszäiten applizéieren. E puer vun dëse Mesurë wëll ech opzielen:

- de Schutz an de Respekt vu Kulturgidder am Krichsfall. Dorënner

falen och déi Konflikter, déi net internationale Charakter hunn;

- dann d'Obligatioun zu enger méi spezieller Protektioun vu Kulturgidder, andeems beispillsweis verschidde Refugen ausgewise ginn, wou Kulturschätz kënnen ënnerbruecht ginn;

- d'Méiglechkeet fir verschidde Biens culturels immeubles an de sou genannten „Registre international de biens culturels sous protection spéciale“ anzeschreiwen;

- d'Méiglechkeet fir verschidde Gebaier oder Monumenter mam Zeeche vun der Konventioun auszezeechnen;

- d'Schafe vu Spezialunitéiten an de respektiven Arméien, déi sech op de Schutz vu Kultursiten a Kulturschätz spezialiséiert hunn;

- d'Pénalisatioun, am Fall wou d'Konventioun net respektéiert gëtt;

- eng besser Informatioun vum grand public iwwert de Sënn an d'Objektiver vun der Konventioun.

Wéi all internationalen Traité bënnt dësen Text nëmmen déi Staaten, déi d'Konventioun och ënnerschriwwen hunn.

Gläichzäiteg zu dëser Konventioun gouf 1954 en éischte Protokoll ënnerschriwwen, deen engem Stat verbitt Kulturgidder aus engem besetzte Gebitt ze exportéieren. An de Joren duerno ass et ëmmer méi dättelech ginn, datt den Text verschidde Lacunen enthalen huet, déi sech virun allem bei der Applikatioun vun der Konventioun vun 1954 erausgestallt hunn.

Ënnert dës Lacunë falen zum Beispill: d'Feele vun der individueller Responsabilitéit vun deenen, déi d'Konventioun verletzen; den zum Deel ineffiziente Charakter vun de Schutzmoosnamen; d'Feele vu prezisen Dispositiounen iwwert d'Kulturgidder op Territoiren, déi vun anere Länner occupéiert sinn an d'Ausbleiwe vun engem effizienten Iwwerwaachungsorgan fir d'Exekutioun vun der Konventioun besser ze kontrolléieren.

Et huet sech och ëmmer méi erausgestallt, datt den Text huet missen un d'Entwécklungen an deem Beräich adaptéiert ginn. Eng vun dëse wichtegen Etappe waren ënner anerem déi Zousazprotokollen zu der Genfer Konventioun vun 1977.

D'Viraarbechten zum zweete Protokoll, dat heescht also den eigentlechen Objet vun dësem Projet, sinn 1991 vun der UNESCO ugefaang ginn. Dës hunn zu engem definitiven Text gefouert, deen dunn de 26. Mäerz '99 adoptéiert an de 17. Mee fir d'Ënnerschrëften opgemaach gouf. Domadder konnten e puer substanzuell Verbesserungen um Text vun der Konventioun abruecht ginn.

Zum Beispill wat de generelle Schutzregime ubelaangt, esou preziséiert den zweete Protokoll déi Mesuren, déi vun den États signataires opgrond vum Artikel 3 aus der Konventioun geholl musse ginn.

Den zweete Protokoll féiert doriwwer aus de Prinzip vun enger verstärkter Protektioun an, an zwar duerch d'Erstelle vun enger Lëscht mat Kulturgidder, déi ënnert eng Protection renforcée falen.

D'Violatioun vun der Konventioun vun 1954 a vum zweete Protokoll gëtt als Verstouss vum internationale Recht ugesinn.

Zu gudder Lescht gesäit den zweete Protokoll eng Rei formell Dispositiounen vir, déi sech virun allem op déi territorial Kompetenz vun den nationale Juridictione bezieen. E wichtegt Element ass

dann d'Entraide judiciaire an och d'Extraditioun bei Verstéiss géint d'Konventioun vun Den Haag.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, Lëtzebuerg ass dat 21. Land, dat den zweete Protokoll ratifizéiert. An domadder kann den zweete Protokoll a Kraaft treden. Fir Lëtzebuerg kommen awer fir d'Applikatioun vun der Konventioun a sengem zweete Protokoll déi Kulturgidder a Fro, déi op der Lëscht vun de Monuments nationaux classés festgehalen sinn.

De Statsrot huet a sengem Avis vum 21. Dezember 2001 gréng Luucht zu dësem Gesetzprojet ginn, awer dat mat der Reserv, datt d'Approbatioun vun dësem Instrument vum internationale Recht muss duerch zousätzlech national Exekutiounsmoosname complétiert ginn. Déi Responsabel aus dem Kulturministère, d'Madame Statssekretärin Modert, ass hei. Si huet eis an der Kommissioun wësse gelooss, datt en zweet Gesetz fir déi juristesche Instrumenter no der Ratifikatioun gemaach gëtt. De Kulturminister huet an engem Brëif vum 27. Mee 2004 den Ausseministère doriwwer informéiert, dee sech sengersäits soll mam Justizministère iwwert dës Froen eens ginn.

Dat war u sech dat, Här President, Dir Dammen an Dir Hären, wat et zu dësem Text ze soe gëtt. Ech hoffen, datt ech lech alleguerten d'Tragwäit vun dësem Projet konnt méi no bréngen. Ech schlësse mam Accord vun eiser Fraktioun an ech soen lech Merci fir Är aussergewéinlech Opmierksamkeet.

Merci.

■ **Plusieurs voix.**- Très bien.

■ **M. le Président.**- Merci, Madame Stein. Bei esou engem gudde Rapport fällt dat net schwéier. Als éischt Riednerin ass d'Madame Brasseur agedroen. Madame Brasseur!

Discussion générale

■ **Mme Anne Brasseur (DP).**- Här President, et ass net nëmme mat gréisster Opmierksamkeet mat där ech der Madame Stein nogelauschert hunn, mä och mat grousssem Intérêt. Si huet an hirer gewinnter Aart a Weis op eng pedagogesch Manéier ons probéiert dee méi komplexe Sachverhalt duerzebréngen, esou dass ech am Fong deem net vill bäizefügen hunn.

Et kann ee sech allerdéngs froen, wann een esou Konventiounen hei duerch d'Gesetz unhëlt, wat déi praktesch Suiten dovun sinn. An dëst ass ee vun deenen Texter wou ech hoffen, dass en ni zur Applikatioun kënn, weder bei eis nach bei den Noperen, well et muss ee jo awer virun Aen halen, dass wann e Conflit armé ass, dass déi, déi de Konflikt auslöisen, déi, déi attackéieren, déi hu wierklech kee Verständnes fir Kultur, well si hunn emol kee Verständnes fir mënschlecht Liwwen. An an deem Sënn dann och nach d'Kulturgidder ze schützen, ass relativ schwiereg. Dofir muss mer och realistesch bleiven a soen, et ass gutt wann et esou Texter gëtt, et ass nach besser wa mer déi Texter ni mussen applizéieren.

Elo ass et och esou, dass mer et hei zu Lëtzebuerg jo souwisou net kënnten ëmsetzen, well d'Dispositions pénales nach feelen, an dofir wollt ech d'Madame Modert froen - d'Madame Stein huet et an hirem Rapport schonn ugeschwat elo grad -: Wéini ass domat ze rechnen, dass de Justizminister e Projet de loi déposéiert, fir dass mer ons Dispositiounen kënnen am Code pénal complééieren, fir Sanktiounen hei virzegesinn, wann et eng Keier dozou géing kommen.

Ech weess och, dat ass en theoreteschen Exercice, mä wa mer Konventiounen aginn, da muss mer

ons och d'Instrumenter ginn, fir déi Konventiounen dann duerno kënnen an d'Praxis ëmzesetzen.

Dat sinn déi puer Bemierkungen, déi ech wollt maachen, an domat bréngen ech den Accord vun der DP-Fraktioun zu dësem Projet de loi.

Merci.

■ **M. le Président.**- Merci, Madame Brasseur, als nächste Riedner ass den honorablen Här Ben Fayot agedroen. Här Fayot, Dir hutt d'Wuert.

■ **M. Ben Fayot (LSAP).**- Här President, ech wollt selbsterständlech der Madame Stein Merci soe fir hire mëndlechen a schrëftleche Rapport, dee si mat där gewinnter Prezisioun an Energie gemaach huet. Mir kennen se säit laange Joren, esouwuel als Presidentin vun der Kulturkommissioun wéi elo als Member an als Rapportrice vun dëser Kulturkommissioun. Si huet e ganz grousst Wëssen doriwwer a mir soen hir Merci fir hiren Engagement.

Här President, ech wollt e puer Wuert iwwert dës Konventioun soen, well se en interessant Beispill ass fir um Weltplang eng international Gouvornance duerchzesetzen. Mir wëssen, datt et net ëmmer einfach ass, dat internationaalt Recht, besonnesch um Gebitt vun der Kultur, duerchzesetzen, well d'Kultur jo vu ville Leit als eppes Mi-neures ugesi gëtt, woubäi et awer dann dat wesentlecht mënschlecht Gutt ass wat mer hunn.

Selbstverständlech geet a Krichszäiten villes duercherneen an ass besonnesch d'internationaalt Recht a Gefor fir mat Féiss gestouss ze ginn. Mir hunn dat a fréieren Zäite gesinn, mä mir gesinn et och andauernd elo an den heitegen Zäiten, well bei där Konventioun hei, déi jo eng international Konvention tëschent Staaten ass, muss een dobäifügen, dass et och ëmmer méi Opléisung vu staatleche Strukturen gëtt, dass et also a Géigenden iwwerhaapt keng Strukturen méi gëtt, déi kënnen fir eppes responsabel gemaach ginn. Dat huet ee ganz gutt gesinn, wéi zum Beispill am Afghanistan vun den Taliban Weltkulturgidder zerstéiert gi sinn, wou natierlech her no näischt méi guttzemaache war.

Dës Konventiounen ass eppes äusserst Wichtige. Et ass viru kuerzem an Däitschland e Buch erauskomm vun engem däitschen Historiker, vum Götz Aly, iwwert den „Hitlers Volksstaat“. An deem Buch gëtt ganz kloer gewise wéi e Stat, en l'occurrence dem Hitler säin Nazistat, mat Kulturgidder, en plus nach mat all deem wat net niet- und nagelfest war, säin eegene Krich bezuelt huet, dat heescht am Fong geholl besaten Nationen ausgeplënnert huet a mat deem Ausplënnere säi Krich bezuelt huet. Dat ass och eng wichteg Erkenntnis, déi ee muss hunn, wann een iwwer international Kulturgidder schwätzt.

Sécher huet dës Konventioun am Fall vu Krich a vun Opléisung vu Strukturen net ganz vill Mëttel fir eppes ze verbessern. Mä dës Konventioun ass ëmsou méi wichtig wann de Krich emol eriwuer ass a wann et drëm geet fir déi Responsabel ze sichen an och déi Kulturgidder, déi anzwousch geklaut a respektiv zerstéiert gi sinn, entweder zrëckzeeginn oder ze probéieren se op déi eng oder aner Manéier ze ersetzen.

Ech fannen also, dass een esou eng Konventioun, mat aller Skepsis, déi een natierlech kann hu vis-à-vis vun esou engem internationale Recht, ganz seriö muss huelen. Ech si mat der Madame Brasseur d'accord, dass ee sech do déi noutwendeg national Instrumenter soll ginn, fir se och um nationale Plang duerchzesetzen an et soll ee sécher och déi Auteurs vun esou

Déifstall an Zerstäierung vu Kultur-gidder verfolgege wou een nëmme kann.

Dat gesot, wëll ech selbstverständ-lech den Accord vu menger Frak-tioun zu dëser Konventioun brén-gen.

Merci.

■ **M. le Président.**- Merci, Här Fayot. Domadder ass d'Riedner-lëscht erschöpft an d'Wuert huet elo d'Regierung, d'Madame Stats-sekretärin Octavie Modert.

Madame Modert, Dir musst lech ee Moment gedéllegen, den Här Adam freet d'Wuert.

■ **M. Claude Adam (DÉ GRÉNG).**- Merci, Här President. Entschëllegt, Madame Stats-sekretärin, ech maachen et och ganz kuerz.

Ech wëll awer trotzdeem vun der Geleeënheet profitéieren och d'Zoustëmmung vun deene Grénge fir dësen zweete Protokoll vun Den Haag ze bréngen. Et wier nach vill méi flott wa mer eng aner Konventioun hei kënnte stëmmen, nämlech d'Konventioun fir op all Conflit armé iwwerhaapt ze verzichten. En attendant datt mer dann esou wäit sinn, menge mer, datt et awer scho richtig ass. Et gëtt ganz vill Beispiller, déi eis dat weisen. Et brauch een net zrëckze-goen an den Zweete Weltkrich, et brauch een och net nach méi wäit zrëckzegoen, wéi d'Muséeën sech an der Kolonialzäit gefëllt hunn, et gëtt nach als Beispill d'Zerstéierung vun Dubrovnik an et gëtt d'Zerstéierung vun de Statuen duerch d'Taliban an Afghanistan.

Mir mengen, et ass selbstverständ-lech richtig fir eis Kulturgidder ze schützen an et ass och duerch esou Konventionen, déi esou komplizéiert solle si wéi si nëmme kënne sinn, fir datt déi Leit, déi wëlle Krich féieren, wa si dat bis liesen sech denken: Mir hu vläicht besser mir paken eis Bomben an a mir fänken iwwerhaapt net un, well duerch esou Konventiounen kënne mer um internationale Gerichtshaff vun Den Haag verfollegt ginn. An dofir si mer selbstverständlech dofir fir déi Konventioun ze ënnerstëtzen.

Ech soen lech Merci.

■ **M. le Président.**- Merci, Här Adam. Elo ass et dann un der Ma-dame Statssekretärin. Madame Modert!

■ **Mme Octavie Modert, Secrétaire d'État à la Culture, à l'Enseignement supérieur et à la Recherche.**- Merci, Här President. D'Virriedner hu villes gesot vun deem wat ze soen ass, wann net esou wäit alles.

Ech wëll soen, datt et gutt ass, datt mir dëst Gesetz elo hei stëmmen, och wann et net ganz perfekt ass op deem engen oder anere Punkt. Am Inhalt kann een ëmmer eppes nach méi maachen. Et hunn och net sämtlech Staten ënnerschríwen. Trotzdeem ass et gutt, datt mir dat Gesetz elo hei stëmmen wäerten, well mir hu rezent Bei-spiller an der Geschicht gehat, wou mir gesinn hu wat mat de Kul-turgidder geschitt ass, och wann natierlech de Mënscheschutz am Krich nach vill méi wichteg ass, wéi dee vun de Kulturgidder, mä et gëtt och Beispiller vun net bewaffnetem Konflikt, wou de Schutz vu kulturel-le Gidder néideg gewiescht wär. Dofir ass et gutt wa mer dat Gesetz hei hunn.

D'Madame Stein huet an hirem ganz gudden Rapport alles gesot, wat am Projet drasteet. Ech wëll just een Element zousätzlech ervir-hiewen. Et gëtt en neie System vu „Protection renforcée“ fir Kulturgidder vun héchster Bedeitung fir d'Mënschheet, dat fält an Zukunft ënner d'Kategorie „Crimes de guerre“. Dat ass jo awer eng Nei-erung, déi et derwäert ass fir se ze ënnersträichen.

Op lëtzebuergeschem Plang wëll ech och e puer Saachen ausféieren. Dat éischt ass, datt mer als Kulturministère gesot hunn, déi Lëscht vun de Gidder, déi schützenswäert sinn, dat ass éischstens d'Lëscht vun de Monuments natio-naux classés, mä dat sinn awer och, an dorobber hunn ech geha-len, alleguerten déi Saache wat Pa-trimoine national ass a wat am Pa-trimoine national läit; natierlech alles wat an der Nationalbibliothék läit, wat an den Archive läit, wat an de Muséeën ass, dat gehéiert selbstverständlech och zu esou schützenswäerte Gidder.

Eng zweet Saach, déi ausféie-rungsméisseg op eis duekënn, dat ass, dass mer musse penal Bestëmmungen ausschaffe fir dat Gesetz hei, wann et bis ratifizéiert ass. An zwar sollte mer e separat Gesetz maache fir déi stroofrecht-lech Moosnamen, fir de Code pé-nal ze compléitéieren.

Ech hunn am Hierscht de Justizmi-nister gefrot gehat, fir eis een Avis dozou ze ginn. De Procureur gé-néral d'Etat huet eis säi ginn am De-zember d'lescht Joer an de Justiz-minister wäert e separat Gesetz déposéieren, soubal wéi dës Ratifi-katioun hei promulgéiert ass. Dat ass also an nächster Zäit.

Ech wëll doriwwer eraus och nach soen, datt dës Konventioun wéi ge-sot net nëmmen zur Applikatioun kënnt wa Staten ënnerenee Krich féieren, mä datt et och esou ass, datt individuell Leit eng internatio-nal Responsabilité pénale aginn, wa se Handel mat deene Gidder dreiwén, déi heiriwwer solle ge-schützt ginn. An do wëll ech just eng Klamer opmaachen, fir ze soen, datt mer jo och nach eng Konventioun vun der UNESCO am-gaange sinn ze ratifizéieren - d'Aarbechte sinn ugelaf an der Kulturkommissioun - iwwert den Import/Export an den „Transfert de propriétés illicites“ vu Kulturgidder. Dat reit sech och an déi hei Matière an.

An dann hunn d'Virriedner mer zu engem Deel d'Wuert aus dem Mond geholl, well dat wollt ech och soen: Ech hoffen, datt mer dëst Gesetz hei ni wäerte brauchen. Ech hätt och léiwer wéi dëst Ge-setz, datt et géif duergoe fir een Appel ze maachen, fir net nëmme kulturell an historesch Gidder ze respektéieren, mä nach vill besser, datt et iwwerhaapt keng Konflikter verbonne mat Gewalt a Krich méi sollte ginn an datt mer aner Mët-te-len hu fir Differenzen oder Diver-genzen auszedroen. Mä trotzdeem ass et ganz gutt, wa mer dat Ge-setz hei elo ratifizéieren.

Merci.

■ **M. le Président.**- Voilà, Dir Dammen an Dir Hären, d'Diskus-sioun ass elo ofgeschloss a mir kommen zur Ofstëmmung iwwert de Projet de loi 4902.

Vote sur l'ensemble du projet de loi et dispense du second vote constitutionnel

De Projet de loi ass mat 58 Jo-Stëmme bei kenger Géigestëmm a kenger Enthaltung ugeholl ginn.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt (par M. Marc Spautz), M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par M. Patrick Santer), M. Norbert Hauptert (par M. Fred Sunnen), Mme Françoise Hetto-Gaasch, MM. Ali Kaes, François Maroldt, Paul-Henri Meyers (par M. Lucien Thiel), Marcel Oberweis, Patrick Santer, Marcel Sauber, Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mmes Nelly Stein, Martine Stein-Mergen (par Mme Marie-Josée Frank), MM. Fred Sunnen, Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry (par M. John Castegnaro), John Castegnaro, Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err (par M. Fernand Diederich), MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Mme Lydia Mutsch (par Mme Clau-

dia Dall'Agnol), MM. Roger Negri, Jos Scheuer, Romain Schneider, Roland Schreiner et Mme Vera Spautz (par M. Roland Schreiner);

MM. Xavier Bettel, Niki Bettendorf (par M. Xavier Bettel), Mme Anne Brasseur, M. Emile Calmes (par M. Charles Goerens), Mme Colette Flesch (par Mme Anne Brasseur), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Paul Helminger (par M. Claude Meisch), Claude Meisch et Carlo Wagner;

MM. Claude Adam (par M. Félix Braz), François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss, Henri Kox (par M. Camille Gira) et Mme Vi-viane Loschetter;

MM. Gast Gibéryen (par M. Aly Jaerling), Jacques-Yves Henckes, Aly Jaerling, Jean-Pierre Koepp et Robert Mehlen (par M. Jacques-Yves Henckes).

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou décidéiert.

Mir kommen direkt zur Diskussioun vun de Projets de loi 5178 bis 5181, genannt Paquet Télécom. Déi véier Projets de loi ginn an enger Diskussioun regruppéiert. D'Riedezäit ass nom Modell 3 fest-geluecht. Et si bis elo ageschríwen: den Här Maroldt, den Här Grethen, den Här Diederich, den Här Braz an den Här Klein. D'Wuert huet elo de Rapporteur vun de Pro-jets de loi 5178 an 5179, den hono-rabelen Här Lucien Thiel. Här Thiel!

2. 5178 - Projet de loi sur les réseaux et les services de communications électroniques

5179 - Projet de loi portant organisation de la gestion des ondes radioélectriques

5180 - Projet de loi portant:

1) organisation de l'Institut Luxembourgeois de Régulation;

2) modification de la loi modifiée du 22 juin 1963 fixant le régime des traitements des fonctionnaires de l'État et

5181 - Projet de loi

- relatif aux dispositions spécifiques de protection de la personne à l'égard du traitement des données à caractère personnel dans le secteur des communications électroniques et

- portant modification des articles 88-2 et 88-4 du Code d'instruction criminelle

Rapports de la Commission de la Fonction publique et de la Réforme administrative, des Media et des Communications concernant les projets de loi 5178 et 5179

■ **M. Lucien Thiel (CSV), rap-porteur.**- Merci, Här President. Kol-leeginnen a Kolleegeen, et huet wuel seelen en technesche Beräich sech an esou kuerzer Zäit esou radikal verännert. Net nëm-men, datt d'Telekommunikatioun, vun där hei d'Ried ass, iwwert de Wee vum technologesche Fort-schrëtt och nach 150 Joer no dee-

nen diversen Entdeckungen, Tële-fonen an aner Telekommunika-tionsmëttel, nach ëmmer Quante-spréng mécht. Bei déi technesch Revolutioun à la téléfax, GSM, In-ternet an digital Televisioun ass och nach déi um organisationelle Plang dobäikomm, déi Europa hi-rem Telekommunikationssecteur ufanks den 90er Jore verschriwwen huet an déi als Dereguléierung be-kannt ass.

Bis dohinner war d'Welt, op d'mannst an der Telekommunika-tioun, an Uerdnung, well alles wat domat zesummenhung war a fes-ten Hänn, nämlech an deene vun der Post. Déi war sengerzäit esou-zesoe prédestinéiert derfir, sech der Vernetzung iwwer Kabel oder Hertz-Wellen unzehuelen, well et jo säit jeehier hir Missioun war, d'Ver-bindung, deemools déi per Schrëftverkéier, tëscht de Mën-schen ze assuréieren.

Mä dunns ass déi sou genannt De-reguléierungs- oder Liberaliséie-rungswell vun déi Säit vum Atlantik hier iwwer Europa eragebrach an huet esou munches duerchernee gerëselt, wat bis dohinner an öf-fentleche Monopoler ofgeséchert a protegéiert war. Dozou huet och eis Post gehéiert, déi jo am August 1992 vun enger Statsverwaltung, déi se bis dohinner war, an eng En-treprise ëmgewandelt ginn ass, al-lerdéngs ouni datt, wéi an aneren europäesche Länner, gläich zu enger regelrechter Privatiséierung gegraff ginn ass.

D'Déngschtleeschungen am Post-an Telekommunikationsberäich, déi bis dohinner der Post hir Chasse gardée waren, goufen och fir aner Opérateuren opgemaach. A fir datt déi Dereguléierung hir Uerdnung sollt hunn, huet d'Kom-missioun zu Bréssel eng ganz Hickicht vu Regeln ausgebréit: Net manner wéi 21 Direktiven hunn d'Dereguléierung reguléiert. 2/3 dovunner ware geduecht, fir fir d'Harmoniséierung vun de Spille-gele vun der Telekommunikatioun an Europa ze suergen. De Rescht sollt sécherstellen, datt och wierk-lech d'Konkurrenz géif spillen.

Säithier si ronn zéng Joer vergaan-gen an et muss ee scho soen, datt déi ganz Dereguléierung net ëm-soss war. Telefonéieren ass méi bëlleg a méi mobil ginn. An nei Forme vun Dateniwwerdroung sinn net fir d'lescht Dank deem oppene Maart entstanen, déi am Begrëff sinn eis Gesellschaft gehéierlech ëmzekrempelen an eis de Wee an déi sou genannt Wëssensgesell-schaft ze erliichteren.

A well an deenen zéng Joer sech engersäits esou munches gedoen huet an op där anerer Säit eng Rëtsch Erfarunge mat den Dere-gularéierungsregele vum éischte Worf gesammelt konnte ginn, war eng Revisioun vun deem ganze Regelwierk net vu Muttwëll. Dofir gouf zu Bréssel eng nei Rutsch vu Bestëmmunge gestréckt, déi sech allerdéngs dës Kéier mat nëmme siwen Texter zefridde ginn huet an déi elo den Telekommunikations-kader vun deemools compléitéieren an à jour setze sollen.

Lëtzebuerg hat fir d'Ëmsetzung vun deenen neien Direktiven de Choix oder d'Alternativ, entweder seng eege Gesetzter vun deemools ëmzemodelen, oder awer d'grouss Botz ze maachen an déi al Texter duerch ganz neier ze ersetzen. Eis Regierung huet sech fir déi zweet Solutioun entschloss an de sou ge-nannten Telekommunikationspak, deen zu Bréssel ficeliéiert gouf, op véier verschidde Gesetzesprojete verdeelt.

Dat huet den Avantage, datt dat Ganzt e bësse méi iwwersiichtlech gëtt, an dat ass och net vu Muttwëll. Well et ass net esou ein-fach sech an deem Sammelsurium vu Regeln erërmzefannen, déi sech deels iwwerschnéiden, deels awer och mat anere Regelwierker kollidéieren, well op deem weide Feld vun der Telekommunikatioun souwuel heiheem wéi um interna-tionale Plang och nach aner Instan-ze matmëschen.

Wat ass dann elo an deem Tele-kommunikationspak? Et sinn am Ganze siwen Aspekter, déi hei ver-schafft ginn. Sechs dervu sinn an Direktive gepaakt, bei deem siwen-ten handelt et sech ëm eng Déci-sioun.

Do hu mer fir d'éischt d'Directive „cadre“, déi all Zorte vu Kommuni-kationsréseauen ënnert een Hutt bréngt, also d'Telefonsnetz, Radio an d'Telediffusioun, Kabelréseau an esou weider.

(Coups de cloche de la Prési-dence)

Si hält doriwwer eraus fest, wéini e sou genannte „Branchéplayer“ als dominant um Marché ze gëllen huet a wat vun neien Aufgaben op d'Kontrollinstanz zoukënn, déi jo bei eis „Institut luxembourgeois de régulation“ heescht.

Da kënnt d'Directive „autorisation“, déi, wéi den Numm et seet, fest-hält, ënner wéi enge Konditiounen eng Entreprise am Kommunika-tionsberäich matmaache kann. Si féiert entre autres de Prinzip vum fräien Zougank op de Marché an, also ouni extra Autorisatioun.

D'Nummer dräi ass d'Directive „ac-cès“, déi den Zougank op d'beste-hend Netzer séchert, och wann dës Netzer engem Konkurrent ge-héieren.

D'Directive „service universel“ raumt den eenzelne Staten d'Recht an, een oder méi Netzopérateuren ze forcéieren, e Basisservice unze-bidden, fir de Fall datt net garan-téiert ass, datt jiddfer Bierger op e Minimum vun Telekommuni-kationsdéngschtleeschungen zrëckgräife kann.

Dann d'Directive „vie privée et communications électroniques“ soll, an den Numm seet et jo och schonn, dofir suergen, datt deem eenzelne Bierger seng Privatsphär protegéiert bleift. Eng Suerg, déi jo grad an eiser Zäit, wou Verschid-dener no der totaler Transparenz jäizen, net op déi liicht Schëller ze huelen ass.

D'Directive „concurrence“ hält déi al Bestëmmungen iwwert d'Kom-petititioun tëscht den Opérateuren erëm, déi sech allerdéngs mat der Zäit ëm eng Rëtsch Direktiven er-weidert huet. An dofir, den Zweck bleift deeselwechten. Et soll dofir gesuergt ginn, datt de fräie Maart och wierklech am Telekommunika-tionsberäich spillt.

Bleift nach dee lescht Punkt, bei deem et sech net ëm eng Direktiv wéi gesot, mä ëm eng Déci-sioun handelt, also eng méi contraignant Form, déi de Kader fir de sou ge-nannte „spectre radioélectrique“ festhält. Domadder ass d'Gestioun an d'Koordinatioun vun den Äther-welle gemengt, awer nëmmen esouwäit wéi et sech ëm Kommuni-kationsnetzer handelt.

Dës lescht Déci-sioun, geneesou wéi d'Direktiv iwwert den Date-schutz am Telekommunikations-beräich an d'Dispositioun iwwert de Fonctionnement vun der Kon-trollinstanz, also bei eis dem Insti-tut luxembourgeois de régularisa-tion, ginn a separate Gesetzestex-ter ëmgusat a festgeschriwwen. All déi aner Direktive ginn an engem eenzegen Text iwwert d'Réseauen an d'Déngschtleeschungen an der elektronescher Kommunikatioun - e schrecklechen Titel - an d'natio-naalt Recht transposéiert.

Dat mécht also zesumme véier Ge-setzer, déi mer haut ënnert dem Sammelbegrëff Telekommuni-kationspak diskutéieren an adop-téiere sollen.

Zum Projet 5178, eben dem Gesetz iwwert d'elektronesch Kommunika-tionsréseauen an -déngscht-leeschungen. An deem Text fanne mer wéi gesot de Gros vun den Di-rektiven erëm, déi et ëmzesetze gëllt. Den Text hält sech méi oder weíner un d'Struktur vum Tele-kommunikationspak, deen ech elo grad a groussen Zich probéiert hu virzustellen, a riicht sech och am Contenu no deem, wat zu Bréssel festgehalé gouf.